

Inleiding

Over 2019 heeft de Hogeschoolraad geen gebruik gemaakt van haar recht om zelfstandig te rapporteren over de uitvoering van de kwaliteitsafspraken. Wat de reden daarvoor ook mag zijn geweest, met de negatieve beoordeling van onze 'Haagse kwaliteitsafspraken' door de NVAO halverwege het afgelopen jaar is het duidelijk geworden dat een actieve en intensieve inmenging van de Hogeschoolraad meer urgentie behoeft. De NVAO beoordeelde dat van de drie criteria, er slechts één was gehaald, namelijk dat we het binnen De Haagse over het algemeen eens zijn met de doelen en voornemens die binnen dit kader zijn gesteld. De andere twee, te weten het betrekken van de medezeggenschap en het realistische gehalte van het plan waren onvoldoende.

Voor de huidige raad betekende dat een aansporing om bovenop dit proces te zitten en op constructieve wijze bij te dragen aan realistische kwaliteitsafspraken die door de hele organisatie in dialoog tussen zeggenschap en medezeggenschap zijn ontstaan. En hoewel wij als Hogeschoolraad zeker inzien dat iedereen binnen de Hogeschool zijn uiterste best doet om onze studenten te dienen, zien wij het als onze taak om ook kritisch te zijn en tekortkomingen in het proces niet met de mantel der liefde te bedekken.

Daarom wilden wij dit jaar toch de handschoen oppakken en een bijdrage leveren aan een zo compleet mogelijk beeld van de voortgang rondom de uitvoering van de kwaliteitsafspraken hier op onze mooie hogeschool.

Feedback decentrale medezeggenschap

Vanaf 2021 worden er zowel centraal als decentraal studievoorschotsmiddelen ingezet, maar tot die tijd was dit alleen decentraal. Zodoende heeft de betrokkenheid van de medezeggenschap in 2020 op het gebied van kwaliteitsafspraken alleen op decentraal niveau plaatsgevonden. Daarom hebben wij de faculteitsraden gevraagd om ons hierover te informeren en feedback te geven. Daartoe is een enquête uitgezet met vragen die betrekking hadden op de volgende onderwerpen:

1. Betrokkenheid bij planvorming en evaluatie.
2. Kwaliteit van de dialoog.
3. Tevredenheid over realisatie van de plannen.
4. Verbeteringen in het proces zelf.
5. Suggesties voor verbeteringen in de toekomst.

Wat allereerst opviel was de mate waarin de ervaringen per faculteit en opleiding kunnen verschillen. Tegelijkertijd was de feedback dat de relatie in zijn algemeenheid goed en constructief was. Zo'n algemene tendens lijkt positief, maar daarbij moet worden bedacht dat het NVAO panel had geconstateerd dat er te veel 'vanuit vertrouwen in het werk van collega's' was gewerkt door de medezeggenschapsraden. Zij moeten zich dus bewust blijven van hun kritische rol in het proces, ook als het vertrouwen in collega's met zeggenschap groot is.

Een andere gedeelde mening was dat de betrokkenheid in ieder geval in de basis werd ingevuld en dat er in principe voldoende tijd werd gegeven om tot adequate medezeggenschap te komen. Echter bleek soms evaluatie onderbelicht, of was er geen overeenstemming over hoe het proces moest worden ingevuld om faculteitsraden en opleidingscommissies samen te laten werken om tot goede evaluaties te komen. Daarnaast werd evaluatie en daarmee bijsturing lastig gemaakt doordat de inhoud van aangeleverde documenten niet altijd goed genoeg inzicht gaf in de doelmatigheid van

ingezette middelen. Al met al bleek dus op het gebied van evaluatie en bijsturing het nodige aan te merken.

Uit de antwoorden van de faculteiten hebben wij verder gehaald er grote delen zijn gerealiseerd van wat er was voorgenomen in 2020. Er mist echter wel vaak overzicht. Zorgelijk zijn opmerkingen die aangeven dat het voor leden van een faculteitsraad niet altijd direct duidelijk is hoe het geld binnen de faculteit wordt ingezet. Er moet te veel achteraan gegaan worden. Studievoorschotmiddelen zijn 'geormerkt'. Hierop wordt gecontroleerd door de NVAO en dus is het onwenselijk als er geen makkelijk onderscheid gemaakt kan worden tussen de voorgenomen activiteiten en het reguliere onderwijs. Bij sommige faculteiten is de uitvoering van de voorgenomen activiteiten nog onderhanden, hierdoor kan er nog geen oordeel worden gemaakt. Ook hier blijkt dus evaluatie en bijsturing een aandachtspunt.

Wat betreft verbeteringen in het proces gedurende het jaar, daar waren de ervaringen wisselend. Hoewel er werd aangegeven dat er meer interactie en openheid was ontstaan over de besteding van de middelen, waren er ook faculteiten niet zo tevreden. Het inzicht krijgen in de gestelde doelen was soms lastig. Een voorbeeld: per opleiding kreeg een faculteitsraad een 'svm excel overzicht' met te weinig context om ermee aan de slag te gaan. Dit gaf voldoende aanleiding om voor een faculteit niet direct positief te adviseren over de deelbegroting voor 2020.

De faculteitsraden hadden gelukkig ook goede voorstellen om het volgende traject te verbeteren. Zo zou de medezeggenschap het over het algemeen graag zien om al in het maken van de planning van het traject meegenomen te worden; de betrokkenheid van de medewerkers en studenten moet worden versterkt. Men ziet graag een 'leesbaar plan' (met toelichting en doelstelling) dat uitmondt in een begroting van de SVM. Het moet een plan zijn dat in relatie kan worden gebracht met de begroting van de faculteit en de jaarplannen binnen de opleiding.

Conclusie en aanbevelingen

De feedback die wij vanuit de faculteitsraden hebben ontvangen sluit eigenlijk naadloos aan bij de bevindingen van de NVAO. Zo liet de betrokkenheid bij de planvorming voor en in 2020 vaak te wensen over en was er commentaar op het feit dat er geen controle uitgeoefend kon worden op realisatie van de plannen. Natuurlijk was niet elke faculteit even kritisch en verliep de samenwerking gelukkig ook juist wél goed. Sterker nog, er waren ook lovende woorden over het tijdig en intensief meenemen van de raads- en commissieleden. De Hogeschoolraad ziet daarom heil in kruisbestuiving van good practices binnen de hogeschool. In het bijzonder op het moment dat ergens onvrede ontstaat. Daarnaast lijkt het zeker verstandig om te kijken naar het in kaart brengen van minimale standaarden wat betreft informatievoorziening. Het tijdig aanbieden van voldoende context en overzichtelijke 'leesbare' plannen zijn daarvoor een logische basis.

De Hogeschoolraad constateerde tot slot zelf ook dat het proces van evaluatie en bijsturing omslachtig was. Redenen hiervoor leken ons inziens te zijn geweest de vaak niet concreet genoeg omschreven resultaatdoelstellingen alsmede niet toereikende faciliteiten om data inzichtelijk te maken.

Blik op de toekomst

Hoewel er hierboven flink wat aanmerkingen zijn op de gang van zaken in 2020, zag de Hogeschoolraad ook goede ontwikkelingen voor 2021. Zo is de raad actief meegenomen en betrokken geweest bij de begroting van de centrale studievoorschotmiddelen. Suggesties werden ter harte genomen en na constructieve dialoog doorgevoerd. Er zijn een aantal verbeteringen ingevoerd in de monitoring, als ook in de manier om tot planafspraken te komen voor 2022 en verder. Die verbeteringen zijn door de Hogeschoolraad gezien, merkbaar geweest en de raad is hierin actief betrokken. Met die verbeteringen en de plannen die daaruit voort zijn gevloeid is de HR dan ook tevreden. Al met al zien wij de betrokkenheid aan alle kanten groeien en we hebben vertrouwen in positieve beoordeling door de NVAO.